

paa et eller andet Punkt fremkom et Sammenstød, har Regeringen paa Forhaand saa at sige afskaaret Folketinget fra at vise Eftergivenhed og har derved gjort en mindelig Udjævning langt vanskeligere, end den under andre Forhold vilde have været. Jeg har i Gaar med nogen Undren hørt et æret Medlem udtale, at hvis Folketinget ikke ganske rolig finder sig i det, der er sket, lader som ingenting og slaar en Streg over det hele, — saa betyder det, at Folketinget ikke bryder sig om at faa de meget omtalte Skatte-love gennemførte. Denne Udtalelse fremkom fra det ærede Medlem for Møen (Bojsen), den Mand, som i sin Tid har været Fader til Forliget. Jeg har i Tidens Løb hørt mangé dels venlige, dels uvenlige Ord om den politiske Tankegang, som førte til dette Forlig, men jeg tror ikke at have hørt nogen mere karakteristisk Ytring end denne. Det ærede Medlem mener altsaa, at Vejen for Folketinget til at skaffe sig de Love og Reforme gennemførte, som det ønsker, er den, at Folketinget skal tie stille, naar dets forfatningsmæssige Ret sættes til Side. Det maa altsaa antages, at jo lettere en lovgivende Forsamling finder sig i at blive skubbet til Side, desto mere bliver den i Stand til at sætte sin Vilje igennem. Det er muligt, at denne Tankegang, der i alt Fald udmærker sig ved en meget tiltalende Ydmyghed, ogsaa vidner om en meget gennemtænkt Kløgt, men jeg tror, at vi Folk, som ere mere jævnt begavede, dog gøre rettere i at holde os til en mere jævn Tankegang. Jeg tror ikke, at hverken Folketinget eller Befolkningen vil have let ved at tilegne sig den Opfattelse, at man bedst sikrer sig sin Indflydelse ved at lade sin Ret træde under Fødder. Jeg tror ikke, at Folketinget og Befolkningen vil glemme det, som gennem disse mange Aar har været den politiske Kamps Maal. Man kan mene om disse Ting, hvad man vil; man kan have haft sin Sympati, paa hvilken Side man vil; man kan mene, at der er begaaet en Fejl og store Fejl fra Venstres Side — men ingen kan være blind for, at alle disse Aars Slid gennem Medgang og Modgang, gennem vekslende Tider har været Udtrykket for denne Slægts Arbejde paa at føre Folket frem i Udvikling til større Modenhed og Myndighed. Gennem den endeløse Mængde af smaa og store Spørgsmaal, som tilsammen udgøre det politiske Liv, har dette for Folketinget været den røde Traad, det aldrig glemte Maal, og jeg tror heller ikke, dette Folketing er til Sinds at glemme det.

Blom: Det er ikke min Hensigt at komme ind paa storpolitiske Betragtninger ved denne Lejlighed, men jeg har ønsket at gøre nogle Bemærkninger gaaende ud paa, om der ikke kunde gøres noget mere for Landbrugets Eksportforhold. Man skulde for øvrigt mene, at det maatte være et taknemmeligt Emne at tale om, thi alle politiske Partiers Programmer ere jo som spækkede med Løfter om alt, hvad man vil gøre i den Retning, og at den højt-ærede Landbrugsminister varetager baade med Dygtighed og Interesse Landbrugets Tary inden for sit Omraade, er vistnok erkendt i Landbrugskredse rundt om i Landet. Det vakte navnlig Glæde, da han ved Finanslovens 3dje Behandling den 9de Marts udtalte sig om den ny Kontrakt med „Det forenede Dampskibsselskab“, hvorved han mente, at alle de Klager vilde forstumme, som tidligere vare komne frem, og som navnlig gik ud paa, at vort Smør og Flæsk ved mange Lejligheder kom til at staa over i Esbjerg uden at kunne komme over til London i rette Tid. Nu havde man i et og alt sikret sig, saaledes at Landbrugsvarer, f. Eks. Smør, Æg, Flæsk, Kød, Grøntsager, Fisk og lign., kunde komme til London Torsdag, Fredag og Mandag inden Kl. 3 om Eftermiddagen, og at der skulde afgaa to Baade om Onsdagen og ogsaa komme en helt ny kraftigere Baad om Lørdagen af samme Type som „N. I. Fjord“. Det har ogsaa vist sig, at der, saa vidt mig bekendt, ikke i dette Aar mere end en Gang er kommet nogen Klage over, at Flæsk og Smør har staaet over; for Flæskestets Vedkommende er det kun sket den 22de April, en Lørdag, da der kom saa meget Flæsk, at skønt der gik to Skibe den Dag, baade „Botnia“ og „Riberhus“, var der alligevel 535 Baller Flæsk fra 6 Slagterier, som kom til at staa over. Men tidligere har man set hyppige Klager i den Henseende, f. Eks. i det Andragende, som fremkom i dette Ting den 7de December 1896 fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Rosleff), hvorved der oplystes fra forskellige Slagterier, at det jævnlig var sket, at Flæsk havde staaet over i Esbjerg. Fra et Slagteri oplystes det, at det var sket ikke mindre end 10 Gange i Løbet af et Aar for dettes Vedkommende, men nu ser man jo, at der er en betydelig Fremgang; og det ere vi glade ved. Jeg er ogsaa sikker paa, at den højtærede Landbrugsminister har Ret i, at Forholdene for Tiden ere upaaklagelige, og at vi nu